

Oponentský posudek na bakalářskou práci Terezy Štilipové *Chengnan jiushi jako příběh formování: Lin Haiyin vypráví o dětství a dospívání v Pekingu*

Cílem hodnocené bakalářské práce *Chengnan jiushi jako příběh formování: Lin Haiyin vypráví o dětství a dospívání v Pekingu* studentky Terezy Štilipové je rozbor cyklu povídek *Chengnan jiushi* 城南舊事 tchajwanské autorky Lin Haiyin 林海音. Cyklus povídek pojednává o období, které autorka prožila na severu Číny v metropoli Pekingu. Jako teoretický základ pro podrobnou analýzu byl zvolen Bildungsroman („próza formování“). Dle studentky je její práce první studie daného díla z pohledu Bildungsromanu. Studentka se v analýze zaměřila na motivickou a narativní výstavbu jednotlivých příběhů v románu, dále pak také na jednotící principy cyklu povídek v daném díle.

První dvě kapitoly práce se věnují postavě autorky a analyzovanému románu, cílem je zasazení autorky a jejího díla do literárněhistorického kontextu. Zmíněné kapitoly jsou vhodně zpracované, jsou důležitým základem pro kontext celkové analýzy autorčina románu *Chengnan jiushi*. Avšak repetice totožných informací, např. o překladech románu *Chengnan jiushi* na str. 7 a pak také znovu na str. 8, jsou ke zvažení.

Ve třetí kapitole studentka shrnula děj jednotlivých povídek, což je pro rámcové představení děje takto dostačující, studentka nezachází do zbytečných podrobností.

Ve čtvrté kapitole je vymezen teoretický rámec práce. Jsou zde vyjasněny a definovány pojem a pojetí Bildungsromanu a také, z pohledu několika badatelů, je tu vymezen pojem autobiografického románu. Studentka neopomenula zmínit, že přestože teoreticky vychází z definice Bildungsromanu a žánrového pojetí autobiografického románu, jedná se zde o cyklus povídek, kde jsou jednotícím prvkem autobiografické rysy. Možná zde studentka mohla více rozvést vhodost aplikace teorie týkající se románu na cyklus povídek už v této kapitole, přestože v podkapitole č. 4.3 pojednává o pojetí cyklu povídek a v šesté kapitole se podrobněji věnuje *Chengnan jiushi* jako specifickému případu Bildungsromanu.

V souvislosti s emancipací žen z pohledu Hnutí za Novou kulturu a Májového hnutí na str. 15 (kapitola 4.2) je vhodně specifikováno, že se v danou dobu nejednalo jen o emancipaci žen, ale obecně emancipaci jedince (tedy také mužů, kteří se stejně tak nemohli ve všem svobodně rozhodovat) v rámci tradičního společenského uspořádání a konfuciánské hierarchie. Bylo by dobré doplnit, že postavení žen se vždy lišilo také v souvislosti s jejím společenským zařazením, s tím, z jaké společenské vrstvy pocházela. Ženy z vyšších vrstev, jak ve městě, tak na venkově, měly jistě jiné možnosti a zejména zcela jiný přístup ke vzdělání než ženy z nejnižších vrstev.

Teoretická část – 4. kapitola – je zpracována koherentně a srozumitelně, chybí jí však

v některých částech reflexe a závěry přímo studentky, zejména se to týká teoretického rámce Bildungsromanu.

Pátá, šestá a sedmá kapitola jsou jádrem práce, jsou zde aplikována teoretická východiska a nachází se zde rozbor společných rysů povídek v daném cyklu. V rámcovém formálním řazení obsahu mohla studentka zvážit spojení kapitol 5, 6 a 7, které navazují na teoretickou část, do jedné větší části pod názvem „analytická část“ nebo „analýza díla“, aby jasněji vyniklo rozdělení teoretické a analytické části práce. Také by bylo vhodné před šestou kapitolou, kde, jak bylo zmíněno, začíná analytická část, jasně shrnout rozdělení analytické části práce pro větší přehlednost a provázanost teoretické a analytické části.

V šesté kapitole a pak opět v sedmé kapitole práce (přesně část 7.2) dochází do značné míry k repetici informací o jednotlivých povídkách, přestože shrnutí povídek je již poměrně podrobně vylíčeno v části 3.2 práce, působí to takto docela zmateně a redundantně. Navíc v šesté kapitole jsou k opakovaným výkladům obsahu povídek volně přiřazeny úryvky s překlady do češtiny, které však nejsou jednotlivě dále okomentovány, chybí zde provázanost mezi jednotlivými úryvky, jejich prosté řazení za sebou působí nekoherentně. Přítomnost takto dlouhých úryvků bez komentáře není v textu objasněna.

Šestá kapitola má za cíl postihnout specifika *Chengnan jiushii* jako Bildungsromanu, závěr práce sice tuto skutečnost reflektuje, studentka prezentuje také svůj závěr, ale celkově se v této části vyskytují zbytečné repetice některých faktů, např. ohledně postavení žen v tradiční společnosti, přestože to vše bylo již zmíněno výše v textu.

Značně matoucí působí v textu tato teze, která postrádá jakýkoliv studentčin komentář:

„Nejznámějším advokátem literatury pro ženy a děti byl autor Zhou Zuoren 周作人

(1885-1967), jehož koncepce „humanistické literatury“ (*Ren de wenxue* 人的文學)

vycházela z objevu žen a dětí, tedy ze správného chápání žen a dětí jako samostatných bytostí (Shen 2014:263).“ Hovoří se zde o literatuře „pro ženy a děti“, tedy je zde cílený čtenář, souvislost v textu není jasná, v teoretickém rámci studentka hovořila na str. 2 pouze o „ženské literatuře“, kdy autorem daných děl jsou ženy a zpracovávají témata týkající se žen, ne však o cílenosti čtenáře.

Překlady citací na str. 20, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30 by měly být lépe v uvozovkách a kursivou pro jednotnost s jinými citacemi v textu (např. str. 16, citace F. Ingrama), citace by mohly být i kratší. Stejně tak by měla být kursivou dlouhá citace na str. 15 – Wang 1999: 47 – 48 – bylo by vhodné citaci zkrátit a parafrázovat.

Ke zvážení jsou některé překlady, např. str. 30 „tvorba mužských autorů“ je anglicismus v češtině ne zcela vhodný. V překladech úryvků jsou také občasné nepřesnosti, např.

str. 25 “不就是我給一個人的那隻嗎？” přeloženo jako „Není to ten, který jsem darovala jistě ženě?“ – zde by mělo být „... darovala někomu ...“, ne jistě ženě. Stejně tak str. 26 ve větě “我要寫的是：《我們看海去》。” se modalita “要” týká budoucnosti, ne vůle, usilování o něco. Dále např. ve větě “新文化運動發生時 (1919)”, přeložené jako „... když se vzedmulo Hnutí za novou kulturu (1919) ...“, by bylo vhodné zvážit překlad slovesa “發生” jako „vzedmout“.

Co se týče formální stránky předložené práce, jazyk je celkově kultivovaný, studentka se drží neutrální a akademické slovní zásoby. Občas se vyskytují drobné chyby typu špatného použití spojky – „neboť“ místo „jelikož“ (str. 7). Chybějící písmena, např. str. 16 (správně má být „zaobírající“). Chybná shoda podmětu s přísudkem, např. str. 22 (správně „čtenáři mohou“), chybná koncovna ukazovacího zájmena str. 23 (správně „Moje vyprávění jsou téměř vždy taková.“).

Dále se občas v textu vyskytují překlepy, např. str. 6 – „... v těchto příbězích a motivem i-k’u líčícího útrapy minulosti ...“ (忆苦?). Také str. 26 místo „Yingzi“ je zmíněno „Yingzu“.

Poslední formální poznámka se týká abstraktu, bylo by vhodnější jej napsat celý v pasivu a podrobněji, tedy ne doslova stejně jako anotaci k zadání práce. Co se týče abstraktu v angličtině, literární věda není “literary science”, ale “literary theory”, “literárněvědná analýza” stačí pak “literary analysis”.

Prameny a sekundární literatura jsou dostatečné pro bakalářskou práci na zadané téma, studentka nastudovala rozmanité množství pramenů i teoretických titulů.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji celkové hodnocení „velmi dobře“.

V Davli-Sázavě dne 31. 8. 2022

Šárka Masárová